

Arrest

nr. 167 859 van 19 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 16 december 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 november 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MERCKX en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 24 februari 2014 te Leuven een aanvraag in van een verklaring van inschrijving als EU-werkzoekende (bijlage 19).

1.2. De diensten van de Stad Leuven leverden aan verzoeker op 28 augustus 2014 een verklaring van inschrijving (bijlage 8) af en verzoeker werd op 26 september 2014 in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) verzond verzoeker op 23 maart 2015 een uitnodiging om het bestuur in kennis te stellen van zijn actuele economische activiteiten of zijn bestaansmiddelen.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 4 november 2015 een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Verzoeker werd hiervan op 19 november 2015 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van
Naam: S.(...), O.(...), Nationaliteit: Nederland, Geboortedatum: (...), Geboorteplaats: (...), Identificatienummer in het Rijksregister: (...), Verblijvende te: (...).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als werkzoekende op 24-02-2014 en verkreeg een verklaring tot inschrijving (bijlage 8) op 28-08-2014, gevolgd door de E-kaart op 26-09-2014. Overeenkomstig artikel 42bis § 1 van de wet van 15-12-1980 kan de minister of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Dienst Vreemdelingenzaken werd door de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid ingelicht dat betrokkene financiële steun ontvangt van het OCMW. De situatie van betrokkene is dus geheel gewijzigd. Betrokkene werd op 23-03-2015 vriendelijk verzocht aan de hand van een schrijven ons in kennis te stellen van zijn huidige economische activiteiten, of bij gebrek daaraan, mee te delen welke bestaansmiddelen hij ter beschikking heeft. Betrokkene tekende ons schrijven op 23-04-2015 waarna hij nog 1 maand de tijd had om de nodige bewijzen voor te leggen. Betrokkene legt vervolgens trajectovereenkomsten, OCMW-attesten waaruit blijkt dat hij financiële steun ontvangt en sollicitatiebewijzen voor. Uit bijkomend onderzoek blijkt dat betrokkene sinds 15-06-2014 niet meer is tewerkgesteld. Overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3° kon hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden reeds ruimschoots overschreden en kan betrokkene niet meer worden beschouwd als werknemer overeenkomstig artikel 42bis § 2, 3° van de wet van 15-12-1980. Overeenkomstig artikel 40 § 4, 1° van de wet van 15-12-1980 dient ook te worden vastgesteld dat betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden om het verblijfsrecht als werkzoekende te behouden. Immers, indien betrokkene een reële kans op tewerkstelling zou hebben binnen de Belgische arbeidsmarkt, mag worden verwacht dat betrokkene reeds aan de slag zou zijn geweest. Sinds de afgifte zijn bijlage 8 en E-kaart heeft betrokkene nog geen enkele dag tewerkstelling kunnen bekomen. Ondanks de inspanningen geleverd door de VDAB en de sollicitaties die betrokkene heeft gehad blijkt betrokkene er niet in te slagen een werkgever te kunnen overtuigen om hem in dienst te nemen. Betrokkene heeft reeds meerdere trajectovereenkomsten gekregen die hem zouden moeten helpen een tewerkstelling te kunnen krijgen maar blijkbaar heeft dit geen positief resultaat opgeleverd. Gezien de langdurige periode van werkloosheid en het feit dat betrokkene op geen enkele manier aantoonde dat er binnenkort verandering zal komen in zijn situatie van werkloosheid is het derhalve niet onredelijk te stellen dat zijn reële kans op tewerkstelling niet valt af te leiden uit het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene beroep moet doen op financiële steun van het OCMW om in het levensonderhoud te voorzien. Het betreft een volledig leefloon. Betrokkene dient dus heden beschouwd te worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, zonder economische activiteiten in België. Deze bestaansmiddelen worden echter ter beschikking gesteld door de Belgische overheid, wat uiteraard niet in overeenstemming is met de voorwaarden zoals opgenomen in art. 40 § 4, eerste lid, 2° van de wet van 15-12-1980. Aangezien betrokkene niet langer voldoet aan de eerder vermelde verblijfsvoorwaarden en een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel, wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht overeenkomstig artikel 42bis § 1 van de wet van 15-12-1980. Overeenkomstig art. 7 eerste alinea, 2° van de wet van 15-12-1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen aangezien hij in het Rijk verblijft buiten de gestelde termijn gezien er een einde werd gesteld aan het verblijf van meer dan 3 maanden als werkzoekende bekomen op 28-08-2014 en dat hij niet meer toegelaten of gemachtigd is om hier te

verblijven op basis van een andere rechtsgrond. Er werden geen relevante documenten voorgelegd naar aanleiding van de hierboven vermelde uitnodigingsbrief van Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 23-03-2015 (betekend op 23-04-2015) waarbij betrokkene werd gevraagd eventuele humanitaire elementen toe te lichten overeenkomstig art. 42bis § 1, 3e lid waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier. Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan deze intrekking van verblijfsrecht. Hierbij werd rekening gehouden met de in artikel 42bis § 1, 2° - van de wet van 15-12-1980 vermelde omstandigheden. Betrokkene toont op geen enkele wijze aan wat de oorzaak is van zijn langdurige belasting van het sociale bijstandstelsel en gezien betrokkene reeds sinds 01-10-2014 leefloon geniet is het niet onredelijk te stellen dat zijn situatie geen tijdelijk karakter betreft. De duur van zijn verblijf in België, noch zijn persoonlijke situatie vormen een element waardoor hij het verblijfsrecht alsnog zou kunnen behouden. Men kan dus weldegelijk stellen dat betrokkene een langdurige en onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het rijk."

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel van zijn synthesememorie voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker formuleert zijn middel als volgt:

"Door verzoeker wordt gemeend dat de bestreden beslissing d.d. 04.11.2015 het zorgvuldigheidsbeginsel schendt daar vooreerst hij voldoende inspanningen heeft geleverd om een job te vinden en wanneer dit niet onmiddellijk lukte een opleiding is gaan volgen om zijn capaciteiten in het kader van het solliciteren te verbeteren, ten tweede is verzoeker op 21.09.2015 het slachtoffer geworden van een verkeersongeval ingevolge waarvan hij tijdlang voor 100% arbeidsongeschikt is geweest en tenslotte betaamt het niet verzoeker het bevel te geven het grondgebied te verlaten wetende dat er een strafrechtelijk onderzoek met hem als slachtoffer lopende is.

a. Sollicitatie inspanningen

Door verzoeker werden doorgedreven inspanningen geleverd om opnieuw een job te vinden na het verlies van zijn laatste tewerkstelling. Zodoende werden door hem 10-tallen sollicitaties verricht (zie stuk 3).

Na enige tijd was het voor verzoeker duidelijk dat het uitgenodigd worden op een sollicitatiegesprek (zie o.a. niet weerhouden - stuk 3) en het ingaan op een concrete vacature die hem ligt, geen evidentie was.

Daar verzoeker evenwel niet bij de pakken wenste te blijven neerzitten, werd door hem getracht zijn slaagkansen op het vinden van een gepaste job en ook aldaar aangenomen te worden te vergroten door trajectopleidingen aan te vatten bij de VDAB en T-GROEP (zie stukken 4-5). Verzoeker ervaart deze opleidingen als uiterst nuttig en neemt aan dat dit redelijkerwijze zal helpen om spoedig aan werk te geraken.

Daar het redelijkerwijze enige tijd heeft geduurd vooraleer verzoeker tot het besef kwam dat het autonoom solliciteren niet makkelijk was, werden door hem lessen gevolgd om hem sollicitatietechnieken aan te leren. Uiteraard duurt dit hele proces van het komen tot besef samen met het volgen van deze lessen om uiteindelijk een job te vinden, langer dan 6 maanden.

In die zin is de bestreden beslissing dan ook onzorgvuldig en onvoldoende gemotiveerd daar geen rekening werd gehouden met enerzijds het concrete moment van deze positieve wending tot het zoeken van sollicitatiehulp en anderzijds deze positieve attitudewending op zich dewelke door verzoeker werd aangenomen en dewelke een aanzienlijke verhoging van zijn kans te het verkrijgen van een job betekent.

b. Accidentiele arbeidsongeschiktheid

Daarnaast is verzoeker op 21.09.2015 het slachtoffer geworden van een verkeersongeval (zie stukken 6-7-8-9). Dit voorval heeft zich zodoende enkele maanden voor het nemen van de beslissing d.d. 04.11.2015 voorgedaan.

Ingevolge dit ongeval is verzoeker tijdlang voor 100% arbeidsongeschikt geweest, zijnde minstens reeds tijdens de periode 21.09.2015 - 20.11.2015 (zie stuk 10).

Zelfs tot op heden ondervindt verzoeker hiervan ernstige hinder dewelke hem voorlopig nog belet om te werken (zie stuk 10), onverminderd hij wel blijft verder zoeken (zie stuk 3).

In die zin werd het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook geschonden daar geen rekening werd gehouden met de fysieke toestand van verzoeker vanaf 21.09.2015 dewelke hem heeft verhinderd te werken.

Door verweerder wordt opzichtsens dit aspect opgeworpen dat zij zich niet onzorgvuldig zou hebben gedragen daar zij geen weet zou gehad hebben omtrent dit gegeven en zodoende hiermee dan ook geen rekening diende te houden in het kader van haar beslissing d.d. 04.11.2015.

Evenwel geeft dergelijke reactie des te meer andermaal blijk van de onzorgvuldige wijze waarop het dossier van verzoeker werd behandeld. Het is immers op 23.03.2015 dat verweerder aan verzoeker om inlichtingen vraagt en verzoeker hierop reageert middels het bijbrengen van documenten (trajectovereenkomsten VDAB, OCMW-attesten en sollicitatiebewijzen). Het nemen van een beslissing door verweerder laat vervolgens, zonder dat zij ondertussen nog aan verzoeker om een update hebben gevraagd, meer dan 7 maanden (!) op zich wachten.

Uiteraard is het evident dat een persoon zijn situatie gedurende een periode van 7 maanden wijzigt zodat het onzorgvuldig is geweest van verweerder om haar beslissing d.d. 04.11.2015 enkel te baseren op stukken dewelke haar na verzoek van 23.03.2015 ter beschikking werden gesteld. Als overheidsinstelling dewelke een dergelijke soort van ingrijpende beslissingen kan nemen opzichtsens personen betaamt het dat zij dit geenszins doen aan de hand van oude documenten en zich geenszins vragen stellen dan wel zich vergewissen omtrent de actuele toestand.

c. Hangende gerechtelijke procedure - noodzakelijke aanwezigheid tijdens onderzoeksfase

Ingevolge hogervermeld ongeval is thans een strafrechtelijke procedure hangende bij het parket, gekend onder het notitienummer (...) (zie stukken 7-8).

Door verzoeker werd immers ernstige lichamelijke schade geleden, waarbij door de daden/autobestuurder diens verantwoordelijkheid wordt ontkend zodat eveneens diens verzekeringsmaatschappij voorlopig nog niet tussenkomt.

Zodoende zal omtrent de verkeersinbreuk dewelke door de autobestuurder werd verricht (i.e. niet in de hand houden van zijn voertuig) dan ook een dossier aanhangig worden gemaakt, na het doorlopen van de onderzoeksfase waar we ons thans in bevinden, bij de politierechtbank. Tijdens deze zitting zal eveneens verzoeker zich burgerlijke partij kunnen stellen en een vergoeding voor diens schade vorderen.

Gelet op de aard van de feiten alsook de aard van de schade, betaamt het aangenomen te worden dat nog tijdens de onderzoeksfase verzoeker zich een aantal keer aan een medische expertise zal moeten onderwerpen. Mocht dit tijdens de onderzoeksfase uiteindelijk nog niet het geval zijn, zal minstens door de politierechter een deskundigenonderzoek worden bevolen teneinde een objectief zicht te krijgen op de schade van verzoeker.

Gelet op het voorgaande is de aanwezigheid van verzoeker in België werkelijk noodzakelijk en schendt het bevel tot verlating van het grondgebied dan ook de zorgvuldigheidsplicht door geen rekening te houden met het hangende strafrechtelijk politieel onderzoek.

Ook opzichts dit aspect wordt door verweerder opgeworpen dat zij zich niet onzorgvuldig zou hebben gedragen daar zij geen weet zou gehad hebben omtrent dit gegeven en zodoende hiermee dan ook geen rekening diende te houden in het kader van haar beslissing d.d. 04.11.2015.

Evenwel geeft dergelijke reactie ook opzichts dit aspect des te meer andermaal blijk van de onzorgvuldige wijze waarop het dossier van verzoeker werd behandeld. Het is immers op 23.03.2015 dat verweerder aan verzoeker om inlichtingen vraagt en verzoeker hierop reageert middels het bijbrengen van documenten (trajectovereenkomsten VDAB, OCMW-attesten en sollicitatiebewijzen). Het nemen van een beslissing door verweerder laat vervolgens, zonder dat zij ondertussen nog aan verzoeker om een update hebben gevraagd, meer dan 7 maanden (!) op zich wachten.

Uiteraard is het evident dat een persoon zijn situatie gedurende een periode van 7 maanden wijzigt zodat het onzorgvuldig is geweest van verweerder om haar beslissing d.d. 04.11.2015 enkel te baseren op stukken dewelke haar na verzoek van 23.03.2015 ter beschikking werden gesteld. Als overheidsinstelling dewelke een dergelijke soort van ingrijpende beslissingen kan nemen opzichts personen betaamt het dat zij dit geenszins doen aan de hand van oude documenten en zich geenszins vragen stellen dan wel zich vergewissen omtrent de actuele toestand."

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 24 februari 2014 te Leuven een aanvraag indiende van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van EU-werkzoekende en hierbij zijn Nederlandse identiteitskaart, een inschrijving bij de VDAB, contracten en loonfiches van vorige tijdelijke jobs en een aantal sollicitatiebewijzen voegde. Aangezien de beslissingstermijn op 24 augustus 2014 verstreek, leverden de diensten van de Stad Leuven aan verzoeker op 28 augustus 2014 een verklaring van inschrijving (bijlage 8) af, waarna verzoeker op 26 september 2014 in het bezit werd gesteld van een E-kaart. De Kruispuntbank informeerde de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoeker in de periode van 1 oktober 2014 tot 31 december 2014 een leefloon ontving. De gemachtigde van de staatssecretaris verzond op 23 maart 2015, op grond van artikel 42bis, §1 van de vreemdelingenwet, een uitnodiging waarbij verzoeker werd gevraagd om binnen de maand volgende bewijsstukken voor te leggen:

"Naargelang de huidige activiteit dienen er recente bewijzen voorgelegd te worden:

- *als werknemer, werkgeversattest of arbeidscontract + loonfiches*
- *als zelfstandige: recent bewijs van aansluiting bij een sociale kas voor zelfstandigen met de vermelding "geldig voor inschrijving in het vreemdelingenregister" + recent en volledig uittreksel uit de Kruispuntbank der Ondernemingen*
- *als werkzoekende, bewijs van reële kans op tewerkstelling en VDAB-atteest of sollicitatiebrieven. Indien betrokkene werkloosheidsuitkering ontvangt, mag er naast deze bewijzen als werkzoekende ook bewijs geleverd worden van de werkloosheidsuitkering met hierin de vermelding van hoelang hij in België tewerkgesteld was en sinds wanneer hij werkloosheidsuitkering geniet.*
- *als student: inschrijving bij een erkende school + bewijs van voldoende bestaansmiddelen + ziektekostenverzekering*
- *als beschikker van voldoende bestaansmiddelen: bewijs van voldoende bestaansmiddelen (bij tewerkstelling in buitenland: arbeidscontract + 3 recente loonfiches / bij zelfstandige activiteit in buitenland: recent uittreksel handelsregister + bewijs van inkomsten uit die zelfstandige activiteit beschikbaar voor privé-uitgaven / bij uitkering: attest van uitbetalende instantie met duidelijke vermelding van de aard en de regelmaat van de uitkering /...) en ziektekostenverzekering. Alle mogelijke bewijzen van bestaansmiddelen mogen worden voorgelegd.*

Gelieve aan betrokkene te vragen eveneens een recent OCMW-atteest voor te leggen. Het is de bedoeling dat het attest de bijdragen vermeldt die betrokkene tot op heden heeft genoten, alsook de omstandigheden waardoor betrokkene steun heeft bekomen. Op die manier kan rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene bij de beoordeling van het dossier. Gelieve

betrokkene te verzoeken om, binnen de maand na kennisname van deze brief (datum kennisname + 1 maand), alle nodige bewijsstukken voor te leggen.

Bij gebrek aan bewijzen van bestaansmiddelen, economische activiteiten in België of studie in hoofdactiviteit kan de betrokkene het recht op verblijf verliezen. Indien een eventuele partner bestaansmiddelen zou hebben, mogen ook hiervan recente bewijzen geleverd worden (bv. arbeidsovereenkomst en minstens 3 meest recente loonfiches), mits voorlegging van een tenlasteneming van onbepaalde duur. In zoverre er humanitaire elementen zijn overeenkomstig artikel 42bis § 1, 2e en/of 3e lid van de wet van 15.12.1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, kunnen deze ook worden voorgelegd.”

Verzoeker legde ingevolge voormelde uitnodiging twee trajectovereenkomsten, OCMW-attesten van 17 november 2014 en 28 mei 2015, waaruit blijkt dat hij een leefloon ontving, en afdrukken van e-mailverkeer betreffende een aantal sollicitaties en zijn contacten met de trajectbegeleider, voor.

3.4. De gemachtigde van de staatssecretaris besloot op basis van de neergelegde stukken dat verzoeker niet meer kan beschouwd worden als werknemer overeenkomstig artikel 42bis, § 2, 3° van de vreemdelingenwet, en niet langer als werkzoekende kan beschouwd worden omdat er geen reële kans op tewerkstelling werd aangetoond. Vermits de bestaansmiddelen, waarover verzoeker beschikt, ter beschikking worden gesteld door de Belgische overheid, voldoet verzoeker evenmin aan de voorwaarden van artikel 40, §4, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3.5. In zijn middel verwijst verzoeker in de eerste plaats naar het feit dat hij wel degelijk voldoende sollicitatie-inspanningen zou hebben geleverd, vervolgens naar zijn “*accidentele arbeidsongeschiktheid*” ingevolge een verkeersongeval en tenslotte naar zijn noodzakelijke aanwezigheid tijdens de onderzoeksfase van de gerechtelijke procedure. Volgens verzoeker zou hiermee door het bestuur onvoldoende rekening zijn gehouden. Ter stoffering van zijn middel voegt verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift afschriften toe van zijn talrijke sollicitatiepogingen (Verzoekschrift, bijlage 3), refereert hij aan zijn trajectbegeleiding via de VDAB en ‘T-groep’ en voegt hij allerhande documenten toe over het verkeersongeval en het onderzoek door het parket (Verzoekschrift, bijlagen 6-10).

3.6. Samen met de verwerende partij, in haar nota met opmerkingen, stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn middel melding maakt van feiten en stukken die blijkens het administratief dossier nooit eerder ter kennis werden gebracht van het bestuur. Uit de gegevens van het administratief dossier kan niet worden afgeleid dat er sprake zou zijn van een attitudewending bij verzoeker ingevolge zijn trajectbegeleiding, dat hij gedurende een bepaalde periode arbeidsongeschikt zou zijn geweest of slachtoffer zou zijn geworden van een verkeersongeval, dat aanleiding gaf tot een procedure voor de politierechtbank. Er kan de gemachtigde van de staatssecretaris dan ook geen onzorgvuldigheid worden verweten doordat hij met deze feiten en stukken geen rekening zou hebben gehouden. De Raad kan hierop evenmin acht slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2.982 (c)).

3.7. In wat als een repliek op de nota met opmerkingen kan worden beschouwd, betwist noch weerlegt verzoeker de vaststelling dat de informatie waarop hij zich thans baseert nooit werd voorgelegd aan de gemachtigde van de staatssecretaris. Verzoeker meent evenwel dat het van onzorgvuldigheid van de verwerende partij getuigt om na het verzoek om inlichtingen van 23 maart 2015 meer dan 7 maanden te wachten alvorens een beslissing te nemen, waardoor het ‘evident’ is dat zijn situatie gewijzigd is en dat het de plicht zou zijn van het bestuur om zich te vergewissen van de actuele toestand. Ter terechtzitting hamert de raadsvrouw van de verwerende partij terecht op het feit dat het in de eerste plaats aan de betrokkene toekomt om alle bescheiden over te maken die van belang zijn voor de beoordeling van zijn situatie. De Raad bevestigt dat het zorgvuldigheidsbeginsel niet inhoudt dat het bestuur er steeds toe gehouden is bijkomende stukken aan de betrokkene te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet meer actueel zijn en dat de betrokkene ook moet weten wanneer die stukken niet meer actueel zijn, vermits zij op zijn eigen toestand betrekking hebben (RvS 12 maart 2013, nr. 222.809).

3.8. Bijkomend dringt zich de vaststelling op, in weerwil van hetgeen verzoeker in zijn middel lijkt te beweren, dat in de bestreden beslissing nergens in twijfel wordt getrokken dat verzoeker voldoende sollicitatie-inspanningen heeft geleverd. Artikel 40, §4, 1° van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de burger van de Unie, die in aanmerking wil komen voor een recht op verblijf van meer dan drie maanden,

als werkzoekende niet enkel het bewijs moet leveren dat hij werk zoekt, maar tevens dient te bewijzen dat hij *“een reële kans maakt om te worden aangesteld”*. In de bestreden beslissing werd wel degelijk rekening gehouden met de sollicitatie-inspanningen van verzoeker hetgeen uitdrukkelijk wordt aangehaald, doch wordt, met betrekking tot zijn reële kansen op tewerkstelling, het volgende gesteld: *“Ondanks de inspanningen geleverd door de VDAB en de sollicitaties die betrokkene heeft gehad blijkt betrokkene er niet in te slagen een werkgever te kunnen overtuigen om hem in dienst te nemen. Betrokkene heeft reeds meerdere trajectovereenkomsten gekregen die hem zouden moeten helpen een tewerkstelling te kunnen krijgen maar blijkbaar heeft dit geen positief resultaat opgeleverd. Gezien de langdurige periode van werkloosheid en het feit dat betrokkene op geen enkele manier aantoont dat er binnenkort verandering zal komen in zijn situatie van werkloosheid is het derhalve niet onredelijk te stellen dat zijn reële kans op tewerkstelling niet valt af te leiden uit het administratief dossier.”*

3.9. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris bepaalde elementen over het hoofd zou hebben gezien. Er is geen sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN